

ARNO SAAR

30 üritust ja festivali toob enesega kaasa Eesti toidu kuu, mis kuulutati välja eile Muhumaal Koguva sadamas.

«Toidukuu toimub septembris, sest see on Eestis kasvatatud toidu poolest kõige rikkalikum ja võimalusterohkem aeg meie köökides,» ütleb Eesti toidu kuu projektijuht Kadi Raudsepp, vahendab Menu.

KATI TOOTS PANI TÜTRE KODULÄHEDASSE KOOLI

Seltskonnatäht Kati Tootsi (pildil) ja ärimees Jaan Tootsi tütar Karolina (pildil aastal 2014) alustas tänavu kooliteed. Eliitkooli asemel valis Kati tütrele hoopis kodulähedal asuva Saue gümnaasiumi, kirjutab Buduaar. «Minu jaoks oli oluline kooli kaugus kodust ja loomulikult tema sõbrad, kellega juba kodukoha lasteaiast sõbraks saadi ja nüüd lähevad paljud lapsed ühiselt ka samasse kooli õppima,» põhjendab Kati. Esimese koolipäeva eel ootas Karolina kooliminekut tema sõnul väga. «Eks oleme selle kõigega kõvasti tegeleenud, et lapsel oleks kooli minnes hea tuju ja usaldav suhtumine. Kodus saab paljugi ära teha, et see nii oleks.» ÕL

TEET MALSROOS

ARNO SAAR

TEGI ROTTIDEGA TUTVUST: Maalikorüfee Tiit Pääsukesel on siiani silme ees, kuidas tal KuKu rott mööda paljast ülakeha jooksis.

PILDIMEES ENAM KAUGEMALE EI PÄASENUD: Siis tulid higised kehad vastu.

EESTI KUNSTI LIPUKANDJAD: Karin Hallas-Murula on Tallinna Tehnikaülikooli ehitusteaduskonna kunsti- ja arhitektuuriajaloo õppetooli juhataja ja Harry Liivrand pikast väliskomandeerimusest koju jõudnud kunstiteadlane. Seda suuremad KuKufännid mõlemad.

NOOR PROFESSOR IHKAB SELTSI: Muusikateadlase Kristel Pappeli arvates on klubi suurim teene väga erinevate kunstiliikide esindajate kokkuvimine.

kvaratali. Hipodroomi kuulsiid KuKu klubi, kohvik Moskva, ümber nurga Gloria, leivapood, õllebaar. Nimetaksin seda trassi, mis tookord käis üle minu, kohalikuks hipodroomiks, sest kiiruses väga tagasi ei hoitud. Võistlejaid oli kindlasti rohkem kui kolm ja mind kasutati ära igast nurgast.

All keldris olen ma samuti ööbinud. Sellel proosalisel eesmärgil, et mu prillid läksid kaotsi ja tuld ei osanud ma kuidagi põlema panna. Kui hommikul ärkasin, olid kohe ka prillid käes. Nad olid minust vähem kui meetri kaugusel. KuKu tagatoas võib vabalt ööbida. Kuna ma pole mingi tantsulövi, veetsin ka ajad moodsaks kehaväänutamiseks tihti parem diivanil.»

Kuidas klubilised Salvador Dalí'ids matsid

Omaette seltskonda paneb peol kokku ka äsja Berliinist tagasi tulnud kunstikriitik, äsjane Eesti kultuuriesindaja Saksa maal Harry Liivrand. Tema esmamulje on, et KuKu nagu polekski kinni olnud ja vahepeal pole sealne vaimsus kuskile pääsenud. «Arvan, et just

perenaine Virvel on suurimad teened selles, et KuKu eriti just nõnda populaarseks sai. Nüüd pole oodata rohkem kui kogu endisaegse maine taastumist.

Olen palju käinud välismaal ja võin kaljukindlalt väita, milline roll oleks KuKul täita köikides Põhjamaades. Ainuüksi seepärast peab klubi Vabaduse platsil säilitama oma boheemlasliku eripära.

Mind tõi KuKusse esimest korda 1979. aastal Tartu ülikooli esimeselt kursuselt meie kunstiajaloo õppejõud Mart Eller. Esimesest päevast peale olen ma ka selle asutuse andunud fanaatik ja pole jätnud vahele ainsatki võimalust nendest keldriustest sisse astuda. 89. aastal organiseerisime just siin Salvador Dalí' matused. Tollal oli klubi presidendiks Olev Subbi. Talle jätsime nagu sihilikult kogu ürituse mõtte ja eesmärgi mainimata. Ehk me ei rääkinud talle üritusest üldse. Subbi kuulis üritusest raadioülekanne vahendusel. Ning ei osanud midagi paremat teha kui helistada südaösel klubisse ainsa küsimusega: «Mis teil toimub?» Mille peale klubis ei osatud teha midagi targemat kui toru hargile riputada.

Loomulikult võeti kaugekõne ka Rootsi elanud luuletaja Ilmar Laabanile, kes sügavas üllatuses ei osanud teha muud kui kõiki matuselisi ehk klubilisi ükskhaaval heade sõnade eest tänada. Võib arvata, et nii tiheda sõnumiga kaugekõne ei jätnud puutumata ka KuKu telefoniarvet.»

KuKu jääb igavesti kunstiklubiks

KuKu perenaine Virve leiab, et KuKust ei saakski midagi muud kui kunstiklubi teha. «Klubil on oma aura, mida ei kanguta lahti ka raudkangiga. See vaim ja ajalugu dikteerivad need asjad, mida siin kannatab ajada ja mida mitte. Ning sellegi, kuidas sellest paigast lugu pidada ja temast hoolida,» räägib ta. «See koht on vanem kui meie kõik ja temaga ei saa talitada umbropsu või uisapäisa. Mul on vahel tunne, et klubi müstika on pugenud juba ammu seintesse ja ta piilub meid alati, kui midagi väära on teoksil. Kindlasti toimiks see näiteks siis, kui KuKusse hakataks ehitama kasiinot. Tema koht ei saa siin kunagi olema. Ning see müstika antakse edasi põlvest põlve.»

VALMIS PRINTESSSI KAITSMA: Uhke rüü seljas ja möök käes – see peene kleidiga preili võib end küll turvaliselt tunda.

LAADALISEST PRINTESSSIKS: Estonia teatrilaadal pandi müüki 12 kärutäit kostüüme

Nii mõnigi pühapäeva lõunal Estonia teatri ümbrusesse sattunud inimene sai ilmselt üllatuse osaliseks, kui märkas seal näiteks printsiks või printsessiks riietunud näitlejaid ringi sagimas. Ümberriietumiseks andis põhjuse järjekordne Estonia teatri-laad. Kes tahtis endale sama uhket kleiti või kuube, võis selle õne korral ka saada – müügil oli 12 kärutäit Estonia teatri kostüüme.

Kuigi maja ümber oli ka muud põnevat vaadata ja kuulata, uudistaski suurem osa inimesi just teatririie müügiplatsil.

Väikeste tüdrukute meelistegevuseks oli aga balletiseeliku ja varvaskingade proovimine. Umbes kümme paari väikseid

varvaskingi ja kohevaid seelikuid oli välja toodud, et pisikesed huvilised saaksid nendega lähemat tutvust teha. Päril baleriinistammud tüdrukutel küll välja ei tulnud, kuid emale pildi jaoks poseerimiseks suudeti end siiski harjumatul jalavarjudel varvastel seisma saada.

Üles seatud oli ka spetsiaalne fotosein, mille taustal sai pilti teha. Et fotol erilist välja paista, sai selga tõmmata teatririided – mõne pika slepiga kleidi või peene tikandiga jaki. Fotoseina taustal said julgemad ka valget värvi hobusekuju selga ronida. Üks poiss kasutaski juhust, ronis hobuse selja ja vehkis valge ratsu seljas istudes uhkelt papist möögaga. Pealavalt kostus Figaro aaria Mozarti ooperist «Figaro pulm». SILJA RATT

PRINTESSSI STIILINÄIDE: Just nii majesteetlikus riietuses teatririie mees võis Estonia teatri-maja ümbruses näha.

EKSKALLIM: Prince pidas kokaiinidieeti

Prince'i (pildil) endine kallim Charlene Friend mõistis enda sõnul alles aastaid pärast lahkuminekut, kuid võrd suurt osa oma elust maailmakuulus artist lähedaste eest varjas. Teda ei üllata seegi, et Prince'i kostumid leiti valget hiinlast ehk fentanüüli sisaldavaid võltsitud tablette.

Friend kinnitas ajakirjale People, et ei näinud lauljat eales uimas-teid pruukimas, kuid kahtlustas, et ta on kokaiiniuimas. «Prince võis vahel viis päeva ilma magamata, söömata ja isegi vett joomata ülevalla olla,» meenutab 44aastane Friend. «Ta käis lakkamatult kodu

ja stuudio vahet. Pidin vahel salamisid tukastama, et üleväsimusest teadvust ei kaotaks. Kui seda esimest korda nägin, küsisin: «Kuidas sa niiviisi suudad?»

Prince vaadanud sõbratarile sügavalt silma ja vastanud: «Inglite toit. Hinge-, mitte ihukusutus.» Kui aga laulja viimaks magada otsustas, kättis ta aknad hõbepaberiga, keeras kütte kuumaks ja kandis hoolt, et tuba oleks kottpine. «Seal ta siis väris-tes terve öö. Kui see esimest korda juhtus, küsisin: «Kas sa nägid öudus-unenägusid?» Prince vastas: «Ei, ma nägin unes muusikat.» Muusika voolas temast isegi uneajal välja.»

2003. aastal kaebas Prince Charlene'i kohtusse, kuna ekskallim üritas tema kunagisi kingitusi maha müüa. ÕL

VIDA PRESS